

τῆς Σταφιδικῆς μας Οἰκενομίας κατάστασις τῆς μενοπωλιακῆς ἀγορᾶς.

Γεγονός, πάντως, εἶναι ὅτι ἐνῶ αἱ ἔξαγωγαι πρὸς τὰς λοιπὰς, πλὴν τῆς Ἀγγλίας, χώρας ἐσημείωσαν αὐξήσιν τινά, ἀντιθέτως αἱ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν τεικῦται ἐμφανίζονται μειωμέναι κατὰ 14.000 μ. τόννους. Ή πτῶσις αὗτη ὀφείλεται, ἐπ' πολλοῖς, εἰς τὴν μειώσιν τῶν εἰσαγωγῶν σταφίδων εἰς τὸ Ἡνωμ. Βχούλειον, ητίς ἔγενετο σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς βάρος τῆς Κερινθιακῆς.

Ἐξ ἄλλου, ή ἀναλογία τῆς ἔξαγχείσης σταφίδως ἐπὶ τῆς παραχθείσης τοιχύτης, ἐμφανίζεται ὡς σημαντικῶς βελτιωμένη κατὰ τὰ δύο τελευταῖς σταφιδικὰ ἔτη. Τὸ γεγονὸς τούτο, εὐχάριστον κατ' ἀρχὴν, ἔχει σχετικὴν μόνον ἀξίαν, προσειμένου περὶ ἑσδειῶν μὴ ὑπερβαίνουσῶν τοὺς 80.000 μ. τόννους. Υπέροχαν τοῦ ἐπιπέδου τούτου ὅμως, διὰ τὴν ἐπίτευξιν ποσοστοῦ ἔξαγωγῆς 85 οἰο ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, δεσον ν' αὐξηθῇ ἀναλόγως καὶ ὁ ὅγκος τῆς ἔξαγωγῆς σταφίδως πέραν τῶν 70.000 τόννων. Τούτο δὲν εἶναι ἀνέφικτον νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐάν ὁργανούμενοι ὀρθολογικῶν, ἔκμεταλλευμέθα, διὰ τῶν καταλλήλων συνδυασμῶν, κατὰ τὸ μέγιστον δυνατὸν, τὰς ἔκκαστοτε προσφερομένας δυνατότητας.

Καθ' ὃσον ἀφερῆ τὸν ρυθμὸν τῶν ἔξαγωγῶν, αὗται ὑστέρησαν ἀπὸ ἀπόφεως γοργότητός τῶν τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ προηγουμένου σταφιδικοῦ ἔτους. Οὕτω, ἐνῶ κατὰ τὴν περίοδον Σεπτεμβρίος—Δεκέμβριος τοῦ ἔτους 1954 είχον ἔξαχθη 49.464 μ. τόννοι ή τὰ 75.4 οἰο τῶν μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου συντελεσθειῶν ἔξαγωγῶν, κατὰ τὴν ἀντιστοίχον χρονικήν περίοδον τοῦ ἔτους 1955 είχον ἔξαχθη 30.976 μ. τόννοι ή τὰ 56, 2 οἰο τῆς μέχρι 30-6-56 ἔξαχθεισῶν ποσότητος. Τούτο ὀφείλεται εἰς τοὺς προκαναφερθέντας λόγους.

'Ἐν τῷ μεταξὺ, ή κατὰ τὸ ἔτος 1955—56, συγκεντρωθείσιο ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. ποσότης σταφίδως, τόσον κατηγορίας «έμπορευσίμου», σσον καὶ «βιομηχανισμού» τοιαύτης, ὑπῆρξε λίαν περιωρισμένη. Οὕτω, ἀπὸ Ιησοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι 30ῆς Ἰουνίου 1956 συνεκεντρώθησαν ἐν συνόλῳ 8.001 μ. τόννοι σταφίδως, ἔναντι 13.156 μ. τόν. τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ προηγουμένου ἔτους 1954—55,

Τὰ εἰς χείρας ἐμπόρων, παραχωρῶν καὶ συνεταιρικῶν ὄργανώσεων ἐλάχιστα ἀποθέματα «έμπορευσίμου» σταφίδος ἐσοδείξις 1955, ἀνερχόμενα τὸν 30ῆν Ἰουνίου 1956 εἰς 1.766 μ. τόννους, 86έσυν ἀσφαλῶς ἔξαχθῇ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ὅλιγων ἐβδομάδων. Συνεπὸς, ή νέα ἐσοδείξις θὰ εἴναι ἀπολλαγμένη ἀπὸ τὸ βάρος πλεονασμάτων τῆς προηγουμένης.

«Οσον ἀφερῆ τὰς τιμὰς, εἰδύτης ἀπὸ τοῦ ἀνοίγματος τῆς ἀγορᾶς ἐσωτερικοῦ ἐπὶ σταφίδων νέκς ἐσοδείας, οἱ τιμαὶ αὐτῶν ἐκινήθησαν ταχύτατα πρὸς τὰ ἄνω. Καὶ τοῦτο, τὸ μὲν λόγον τῆς μεγάλου σχετικῶν ζητήσεως, προφανῶς λόγω προπλήσεων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ κυρίως εἰς Ὀλλανδίαν, τὸ δὲ λόγον τῆς ἐπιτυλακτικότητος τῶν πωλητῶν—παραγωγῶν νὰ διαθέσουσαν τὸ προϊόν των εἰς τὰς προσφερομένας τιμάς, τὰς ὄποις, λέγω τῆς μειωμένης ἐσοδείας, εύρισκεν χαμηλάς. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ πρώτου ὥδη μηνὸς αἱ τιμαὶ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς ὑπερβοκόντισαν τὰς τοικύτας ἀσφαλείας κατὰ δύο ὀλεκλήρους δραχμάς κατ' ὄιαν. Αἱ καθορισθείσαι χρηματικοὶ τιμοὶ ἀσφαλείας καὶ ἡ ἀποσύσια σταθεροποιητικῶν τῶν τιμῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ παραγόντων, ὑπῆρξεν ή κυριωτέρα αἵτιος τῆς ἀνασχέσεως τῶν ἔξαγωγῶν κατὰ τοὺς πρώτους, τούλαχιστον, μῆνας, ὡς καὶ τῶν σημειωθεισῶν περὶ τὰς συναλλαγὰς ἀταξιῶν.

Τούτο εἴναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀληθές, καθόδουν ἐνῶ αἱ τιμαὶ φόμπτοι πόλων τῶν ἐμπορικῶν σταφιδικῶν κέντρων, κατὰ τὸ ἀνασκοπούμενον σταφιδικὸν ἔτος, ἐμφανίζουσαν μίαν σημαντικὴν κάμψιν με διαφορὰν μεταξὺ ἀνωτάτης καὶ κατωτάτης τιμῆς, κυμαινομένην ἀπὸ 10 ἕως 15 μονάδας, αἱ τιμαὶ πωλήσεως φόμπτη ἐξ Αίγιου σύδεμίσαν σχεδὸν μεταβολὴν παρουσιάζουσαν. Αἱ τιμαὶ σταφίδων «Βεστίτσης» παρέμειναν καθ' ὄλον τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ Οκτωβρίου μέχρι Μάιου, πρακτικῶν, σχεδὸν σταθεραῖ. Τὸ γεγονός εἰς ὀλοκλήρους εἰς τὴν ἀσκηθείσαν ὑπὸ τῆς Ἐνόσεως Συν) σμῶν Αίγιαλείσας πολιτικήν ἐπὶ τῶν τιμῶν, καταστάσης ὡς κύριος ρυθμιστής τούτων, ἀποδεικνύει ὅτι εἴναι ἐπιτεύξιμος ή πανταχόθεν ἐπιζητούμενη ἔξελικτική σταθερότης τῶν τιμῶν, ἀφιεμένων, βεβαίως περιθωρίων διὰ μίαν ἐλαφράν μέν, ἀλλὰ :συνεχῆ